

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 3440, uprave 2480
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Večje mesečne prejemke
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglašni oddelki „Jutra“ v Ljubljani / Pošta število račun 16, 11.000

„JUTRA“

Vprašanje bodoče usode Posaarja

STRAH NEMČIJE PRED IZGUBO PLEBISCITA.

V skupini vprašani, ki obstojajo med Francijo in Nemčijo, ni poslednje vprašanje usode takozvanega Posaarja, ki je nastalo ob reki Saari, pritoku Rena, iz dela pruske in dela bavarske posesti. Posaarje meri danes 1910 kvadratnih kilometrov, šteje pa preko 800.000 prebivalcev in je torej silno gosto poseljeno. Po ogromni večini so prebivalci Nemci, in sicer zopet pretežno katoličani, katerih je okoli 560.000; ostali so protestanti. Ozemlje, ki more na tako neznatni površini preživljati tako veliko število prebivalstva, je prav za prav ena sama industrijska naprava, bazirajoča glavno na premogovnikih in rudnikih železa. Med produktivno industrijo sta glavni panogi jeklarstvo in steklarstvo. Kako ogromna je produkcija posaarske industrije, nam dokazujejo najbolj številke same. Leta 1930. je bilo v Posaarju izkopanih 13.200.000 ton premoga in pridobljenega 2.600.000 ton koks, 1.900.000 ton sirovega železa in prav toliko jekla. Prva leta po vojni je bil izvoz v Nemčijo podoben po višini izvozu v Francijo, v zadnjih letih pa uvoz v Nemčijo stalno pada. Od 1. 1930. je Posaarje v svoji trgovinski bilanci z Nemčijo sploh pasivno, dočim je s Francijo aktivno.

Zaradi silne važnosti posaarskega rudarstva in industrije, je dosegla Francija na mirovni konferenci, da se je Posaarje ločilo od Nemčije in organiziralo kot samostojno, pod upravo Društva narodov stoječe ozemlje, in sicer za dobo 15 let. Po preteku te dobe, to bo meseca januarja leta 1935., se izvede v Posaarju ljudsko glasovanje, ki naj odloči z večino glasov: 1. ali se priključi k Nemčiji, 2. ali gre k Franciji, 3. ali ostane stalno samostojno v okviru sedanjega mednarodnega režima? Francija, ki potrebuje posaarski premog, koks in jeklo veliko bolj kakor pa Nemčija, ki ima vsega tega drugod več kot zadosti, si vsa leta od določitve plebiscita doslej prizadeva z vsemi silami, da bi Posaarje pripadlo stalno njej, ali pa ostalo vsaj samostojno pod upravo Društva narodov. Nemčija, ki ne gleda v Posaarju samo industrijskega središča, marveč tudi nemško nacionalno ozemlje, se pa nasprotno trudi, da bi pripadlo zopet njej, in če mogoče že pred plebiscitom, od nosno brez plebiscita. Zadnja zahteva je oživila zlasti v času po uvedbi režima narodnih socialistov z Adolfom Hitlerjem na čelu.

Da si Hitler in sedanja Nemčija toliko prizadevata, da bi se Posaarje vrnilo rajhu brez plebiscita in se je ta zahteva postavila tudi med točke kompleksa vprašani, ki naj bi se reševala v di-

rektnih pogajanjih med Parizom in Berlinom, je vzrok ta, da se je položaj za nemško stvar po prihodu Hitlerja močno poslabšal. Kot izrazit delavski revir, je Posaarje pretežno domena nemške socialne demokracije, najhujše nasprotnice narodnega socializma. Da pa posaarski socialni demokrati in posebno še komunisti niso preveč navdušeni za to, da bi se s priključitvijo Posaarja k Nemčiji vdali na milost in nemilost Hitlerju in se tako odrekli sedanji popolni svobodi svojega prepričanja, je popolnoma razumljivo. Hitlerjevci skušajo seveda storiti vse, da bi tudi v svobodnem Posaarju okrepili svoje gibanje, toda doslej se jim to ni kdovekako posrečilo. Če se razpoloženje posaarskega prebivalstva ne spremeni tekom letošnjega leta do plebiscita v januarju l. 1935. in ostane tako, kakršno je sedaj, se utegne kaj lahko zgoditi, da bo plebiscit izpadel tako, da bo Posaarje ostalo ločeno od Nemčije, samostojno, ker za priključitev k Franciji zaradi svojega nemštva tudi ne bo glasovalo, razen morda manjše skupine frankofilov. Važen moment pri odločitvi glasovanja pri plebiscitu bo pa tudi dejstvo, da živi Posaarje večinoma od izvoza v Francijo in dosti manj od izvoza v Nemčijo, iz katere celo več uvažja, kakor pa vanjo izvažja.

Vsega tega se v Berlinu prav dobro zavedajo, in od tod taki napori, da bi se dosegel s Francijo sporazum za vrnitev Posaarja brez glasovanja. Tega pa seveda Nemci ne priznajo, ampak skrivajo svoja prizadevanja pod kaj malo srečno izbrano krinko potrebe po odstranitvi ovir, ki onemogočajo nemško-francoski sporazum. V Berlinu pravijo namreč tako: »Posaarje je nemško in bo pri plebiscitu gotovo glasovalo za vrnitev k Nemčiji; čemu zato plebiscit, ki bo z bojem in agitacijo zanj silno razburil duhove v Nemčiji in Franciji in še bolj odtujil drugo od druge? Naj se zato vrne Posaarje Nemčiji rajše brez plebiscita, ki položaja in končne usode ne more spremeniti, zato pa bo nastalo med Berlinom in Parizom vzdušje zaupanja ter volje za sporazum in sodelovanje«. Toda Francija je odgovorila Nemčiji na njene predloge radi ureditve vprašanja brez plebiscita, da to ni njena zadeva, marveč zadeva samega posaarskega prebivalstva, ki mu nihče nima pravice kratiiti svobodne besede glede svoje nadaljnje usode. Francija je tako pogajanja o tem vprašanju sploh odklonila, ker se pač zaveda, da govori sedanji položaj prej v njen, kakor pa v nemški prilog.

Dollfuss kapituliral pred Heimwehrom

V STRAHU ZA SVOJ REŽIM JE KANCELAR DR. DOLLFUSS SPREJEL ZAHTEVE HEIMWEHRA. PODKANCELAR FEY VARNOSTNI MINISTER. PRED RAZPUSTOM VSEH STRANK IN POPOLNIM POFAŠISTENJEM AVSTRILIJE.

DUNAJ, 12. januarja. Oba glavna dogodka v avstrijski notranji politiki, in sicer radikalizacija zahtev »Heimwehra« in novi val narodnega socializma sta prisilila zveznega kancelarja dr. Dollfussa, da je storil vse potrebne korake za rešitev svojega režima. Včerajšnja, ves dan trajajoča pogajanja med Starhembergom in dr. Dollfussom so se končala s tem, da je kancelar sprejel vse zahteve heimwehrovcev. S tem, da je bil podkancelar Fey zvečer imenovan za varnostnega ministra, je prešla celokupna eksekutiva v roke heimwehrovcev. Politični krogi so sprejeli to imenovanje kot dokaz, da je kancelar dr. Dollfuss popolnoma kapituliral pred heimwehrovci. Nadaljnje ukrepe tako preosnovane vlade pričakujejo

vs avstrijski krogi z največjo napetostjo. Splošno prepričanje je, da bo dosedanji ukrepom vlade nedvomno sledil razpust vseh političnih strank, ne izvzemši krščansko socialno stranko, ker so na poti pri ustanovitvi fašistične korporativne države. To je nedvomno najtežji udarec za krščanske socialce, ki so doživeli že z umaknitvijo duhovščine iz političnega življenja globoko rano. Iz krščansko-socialne stranke so že izstopili katoliško ljudsko društvo za Zgornje Štajersko, katoliška kmečka zveza in zveza malih kmetov ter se priključili »Patriotični fronti«. Da se izogne uradnemu razpustu, bo moral kancelar dr. Dollfuss po vzgledu nemškega centra sam razpustiti svojo stranko.

Odgoditev razorožitvene konference

SEPARATEN SPORAZUM ZA EVRO PO? SEJE PREDSEDSTVA KONFERENCE SE ODGODE DO ZAČETKA FEBRUARJA.

LONDON, 12. januarja. »Maily Telegraph« doznava, da je sedaj glavna ovira na poti h končnemu sporazumu v razorožitvenem vprašanju v tem, ker francoska vlada odločno odklanja predlog, naj bi se prej, preden bi se sklenila splošna razorožitvena konvencija, izdelala neka specialna konvencija o redukciji oboroževanja, ki pa bi se nanašala samo na Evropo. Isti list trdi, da izdeluje osnutek te omenjene konvencije angleška vlada.

LONDON, 12. januarja. Predsednik vlade Macdonald bo odpotoval danes v Sandringham, kjer bo sprejet v avdienci pri kralju. Ob tej priložnosti bo Macdo-

nald podal kralju poročilo o zadnjih dogodkih in razvoju mednarodnega položaja v zvezi z zadnjimi sklepi vlade. Zunanji minister sir John Simon bo odpotoval skupaj z državnim podtajnikom Edenom v Ženevo v nedeljo. Trdi se, da po sporočila angleška vlada predsedniku razorožitvene konference Hendersonu svojo željo, naj bi se v interesu pogajani, ki so v teku, sestanek predsedništva razorožitvene konference, ki je sklican za dne 22. t. m., odgodil. Po tem predlogu naj bi se predsedništvo konference sestalo šele v začetku februarja.

Pomembna izjava ministra Titulesca

BUKAREŠTA, 12. januarja. Rador poroča: Ko je Titulescu naposled le prisegel kot zunanji minister v Tatarescovi vladi, je dal agenciji »Rador« naslednjo izjavo: »S smrtjo velikega Romuna in mojega prijatelja Jona Duce je bila moja mislija zunanjega ministra končana. Zadnji dogodki so imperativno zahtevali, da se ugodni neklim neobhodnim potrebam našega državnega življenja. Dejansko je sedaj red v javnem življenju popolnoma zavarovan pred vsakimi poskusi prevratov ali nasilij. Zunanja politika Rumunije je taka, kakršno zahtevajo interesi romunskega narodnega edinstva in se bo nespremenjena tudi nadaljevala. V njej ne bo nobenih sprememb niti kolebanj. Rumunija je v vsakem pogledu miroljubna, je pa pri tem najodločnejše nacionalno razpoložena. Ko ostajam na mestu zunanjega ministra bom tudi v bodoče tolmač enodušnega občutja svoje države in bom z vsem svojim delom in nehanjem služil predvsem idealu miru, pravice in morale, ki ga naša država tako iskreno želi.«

Francija na poti v fašizem

LONDON, 12. januarja. »Morning Post« je objavila včeraj zanimiv članek o razvoju fašizma v Franciji in naglašja, da je bila še pred letom dni vsaka vest o fašizmu v Franciji spre-

jeta zelo skeptično. Pred letom dni ni mogel nihče verjeti, da bi se mogel v tako zelo demokratični Franciji sploh pojaviti fašizem. Med tem pa so dejstva zmagala nad vso to skeptičnostjo. Francija ima danes svojo narodno-socialistično stranko, ki nastopa proti parlamentarizmu in zahteva korporativno ureditev države. Ta stranka deluje v Franciji zelo tiho, kar pa ne pomeni, da nima nobenih uspehov. Ne bo več dolgo, ko bo marsikdo zelo presenečen nad uspehi fašizma v Franciji.

MAXIMOS PRI SIMONU.

LONDON, 12. januarja. Grški zunanji minister Maximos je obiskal včeraj dopoldne ob 11. uri zunanjega ministra sira Johna Simona.

ANGLIJA IN DALJNI VZHOD.

TOKIO, 12. januarja. Po informacijah japonskega generalnega štaba Anglija ojačuje svojo pomorsko bazo v Singapooru. Zračna eskadra, obstoječa iz 119 letal, se je pomnožila za nadaljnjih 20 letal, dočim bo trdnjava dobila še nov polk.

STAVKA MADŽARSKIH AKADEMIKOV.

BUDIMPEŠTA, 12. januarja. Dijaška stavka se je razširila na vse madžarske visoke šole. Na tehniški visoki šoli se ni vpisal niti en slušatelj. Doslej se je na vseh madžarskih visokih šolah vpisalo vsega skupaj komaj 50 slušateljev.

Odmevi atere Aleksander Stavisky

ŠTEVILO KOMPROMITIRANIH NARAŠČA. »DETEKTIV« PARIŠKE POLICIJE. DEMONSTRACIJE FAŠISTIČNEGA DIJAŠTVA.

PARIZ, 12. januarja. V aferi Staviskoga so se pojavile nove gorostasnosti. Najtežje kompromitiran je direktor šele nedavno ustanovljenega lista »Le Jour«, Paul Löwy, ki je prejel od Staviskoga milijon frankov. Nadaljnja žrtev pokojnega velesleparja je tudi generalni državni pravdnik Pressard, ki je svak ministrskega predsednika Chautempsa. Stavisky ni zapustil nič več, kakor samo 300.000 frankov. Značilno za poslovanje pariške policije je dejstvo, da je dobil Stavisky še 23. decembra preteklega leta nove dokumente kot »detektiv« pariške policije.

PARIZ, 12. januarja. Pred burbonsko palačo so nastali danes ponoči izgredi, ki jih je uprizorilo okoli 5000 demonstrantov pod vodstvom fašističnih dijakov. Djaki in množica so kričali pred parlamentom »Doli s tatovi in podkupljenimi parlamentarci!« Vmes je morala poseči policija, zlasti na bulvarju St. Germain in na bulvarju Raspall, kjer so izruvali demonstranti železne ograje okoli dreves in jih vrgli kot prometne ovire na cesto. Demonstracije so bile bučne in nastali so izredno ostri spopadi s policijo. Aretiranih je bilo 263 oseb. Več policistov in okoli 50 demonstrantov je ranjenih.

